

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrația dăruirii „TRIBUNA“.

Opoziție guvernamentală, sau majoritate opozițională?

Sedința dela 3 Iunie n. a. c. a casei deputaților din Budapesta a dat o față cu totul nouă lungilor și anostelor desbateri asupra legii de reformă administrativă.

La alt loc publicăm nise părți interesante dintr-o vorbire mai lungă a deputatului ardelean Molnár, care a găsit de bine să se ocupe și el cu chestiunea naționalităților.

Deja această împregiurare ar ajunge, ca să ne atragă nițel atențiunea asupra celor petrecute în parlamentul maghiar, deși altcum, ca Români ce sîntem, după-cum am spus în mai multe rânduri, avem toate cuvintele de a privi indiferenți la sbuciumările reformatorice ale părinților patriei „maghiare“.

Însă cu elucubrațiunile și denunțările dlui Molnár ne vom ocupa de altădată, acum aflăm mai potrivit să scoatem alt incident la iveală, a cărui importanță politică este cu mult mai mare.

Acest incident, epocal în felul său, a fost provocat de tânărul deputat al Ounei-Sibiului, Stefan Tisza, fiul de bună speranță al fostului nostru ministru-preșident. Într-o vorbire mai lungă de o oră s'a vădit îndemnat și acest fiitor ministru să-și expună vederile, pentru care acceptează administrația de stat. Pe urmă a accentuat condițiunile, că aceasta la nici o întemplantare nu trebuie să fie sustrasă de sub puterea guvernului responsabil, sau să degenereze într-o birocratie ossificată, cum a d'is-dsa.

Toate aceste puțin ne privesc. Fiul dlui Coloman Tisza a intercalat însă în discursul său o polemică neașteptată contra contelui Albert Apponyi, șeful opoziției, așa numite moderate, care, precum se știe, a sprignit proiectul guvernului în decursul desbaterii comisionare și s'a angajat cu partidul său ca să-l voteze.

Contelui Albert Apponyi i-a imputat dl Stefan Tisza, că cu nedreptul se fudulesce, că lui sînt a se mulțumi

îmbunătățirile făcute de comisiune în proiect și că aceste le-ar fi stors dela guvern cu multă silință, drept compensațiune a bunăvoinței sale și a partidului său de a vota proiectul.

„Preste tot“, — a d'is dl Stefan Tisza, — „în cuvântarea contelui Apponyi se spune cu perdea, ear' în comentarele asupra cuvântării fără perdea, că modificările de text s'evrișite în ședințele comisiunii și promisiunile făcute de guvern ar fi succese stoaarse dela noi, se prezentă lucrul ca-și-când noi am fi conces aceste succese, pentru a ne asigura sprignul opoziției moderate, că prin urmare, după-ce am știut, că dela acele modificări și promisiuni depinde votul unai partid, s'a făcut un pact, care nu numai ne obligă ca ori-și care cuvânt dat, ci este o formală promisiune solemnă. Nu voesc să mă cert, ce succese s'au dobândit și de cine; comisiunea în forma unei concesiuni nici-odată nu a dat nimica ce nu a creșut dînsa de bun. Partidul nostru nu numai față cu sine și cu programul său are obligațiune; dar' un pact obligatoriu cu alt partid spre oare-care acțiune nu există“.

Cam aceste sînt cuvintele dlui Tisza-fiul, pe deasupra spuse într'un ton destul de iritat, care iritațiune dela dînsul s'a transplantat asupra întregii case.

După el s'a sculat contele Albert Apponyi, asupra căruia debutul tinărului fiu al tatălui său a făcut o vedită rea impresiune, și răspundându-i a culminat în provocarea adresată ministrului-president, ca să declare el, dacă statoririle comisiunii le consideră de obligatoare, căci dlui Tisza nu-i recunoaște dreptul să o facă, ear' din partea sa a declarat, că modificările obținute în comisiune le consideră de un *minimum*, din care dacă s'ar retrage ceva, el și partidul său vor fi siliți să voteze contra întregului proiect.

După o nouă replică a domnului Tisza, în care n'a mai putut slăbi efectul spuselor sale dîntîi, s'a ridicat ministrul-president, contele Iuliu Szapary, și a declarat, că el susține modificările făcute de comisiune și textul actual al proiectului, fiindcă le crede bune și necesare, ear' de contele Albert Apponyi și de raporturile sale cu dînsul în ceea-ce privește modificările făcute în proiectul de sub desbateri, contele Iuliu Szapary s'a ferit anume de a aminti măcar un cuvânt.

Este explicabil, că acest incident a produs senzație atât în parlament, cât și în presa maghiară. Căci cel puțin lucrul neobișnuit se poate numi ceea-ce a făcut Stefan Tisza. Adecă ce? Pare-că anume și cu premeditare a venit să supere pe șeful unui partid, care în ochii dlui Tisza nu poate avé alt păcat, decât acela de a sprigni un proiect de lege al guvernului. Ear' șeful cabinetului și al partidului, din care și dl Stefan Tisza face parte, a fost formal silit să iee oareși-cum în apărare pe șeful opoziției, care-l sprignesc, contra unui membru al partidului său, care se vede că nu-l prea sprignesc. Se poate situațiune parlamentară mai nostimă decât aceasta?

Interesantă este atitudinea presei guvernamentale în fața acestui curios intermezzo parlamentar. Rabinul suprem al reptiliilor, „Pester Lloyd“, care trebuie să pledeze prelungă stăpânului actual, se lapedă de fiul stăpânului din trecut, contestă, că el ar reprezenta partidul și reduce valoarea discursului său la o simplă expectorațiune individuală a unui om tinăr. Alte foi, tot guvernamentale, însă poate mai puțin adăpate din fondurile de dispozițiune, o spun pe față, că Stefan Tisza se află pe punctul de vedere al majorității și-i fac contelui Szapary imputări în privința raporturilor ce s'au desvoltat între dînsul și contele Apponyi.

Va să d'ică îndoială nu poate încapa, că s'au cam încurcat lucrurile în dieta maghiară. Domnul Stefan Tisza nu va fi vorbind totemai în numele întregului partid așa numit liberal, dar' sigur nu a vorbit numai în numele său, cum voesc „Pester Lloyd“ să ne facă a crede, ci cel puțin și în numele tatălui său și al clicei lui, cunoscute dela alte ocațiuni ca faimoasa gardă tizsa-istă. Ei bine, această gardă se pare că nu prea este îndulcită de sprignul dat de Apponyi reformei administrative, căci din această alianță de ocaziune s'ar pute nase o însoțire permanentă, cu alte cuvinte s'ar pute desvolta lucrurile până la fusiune cu opoziția moderată. Ear' întrînd apponyi-stii în partidul guvernamental, clica lui Tisza ar perde din vață și din putere, și poate ar ajunge să domineze în Ungaria alte vederi politice, religioase și sociale, care nu s'ar pute ușor concorda cu calvino-curuțișmul sdbitorului de naționalități și fostului după vremuri kossuth-ist de odinioară.

Fără îndoială posibilitatea acestei desvoltări a lucrurilor a voit sau a fost pus la cale Stefan Tisza să o depărteze. Și astfel intervenirea sa are importanță, că indică o situațiune parlamentară, din care poate să rezulte o schimbare destul de mare în raporturile interne ale regatului unguresc.

Și va ajunge Tisza și tizsa-ismul scopurile? Altă întrebare. Poate-că să isbutească, prin majorități șzapary-apponyi-ste, ear' Tisza cu ai săi să fie repulsat într'acolo de unde a plecat, adecă spre taberele kossuth-ismului.

Se poate însă și contrarul, anume ca prin sila ce-i face să împingă pe șeful cabinetului tot mai mult spre opoziția moderată și să pregătească calea unei noue majorități șzapary-apponyi-ste, ear' Tisza cu ai săi să fie repulsat într'acolo de unde a plecat, adecă spre taberele kossuth-ismului.

Ori-cum va fi, noi putem privi liniștiți la desvoltarea lucrurilor. Căci am ajuns acolo, ca intervertind un proverb german în conformitate cu isprăvile făcute în cest din urmă pătrar de secol de șovinismul maghiar, să putem astăzi d'ice cu sânge rece:

Selten kommt was Schlechteres noch!

Temerile Maghiarilor. Precând conții Szapary și Apponyi declară în parlamentul maghiar, că reforma administrativă n'are să fie o armă în contra popoarelor nemaghiare din Ungaria, mai mulți deputați guvernamentali, precum d. e. dep. Szabo și Schwarcz, se încearcă în discursurile lor a dovedi, că prin reforma administrativă „puterea statului va deveni mai unitară, mai sigură și înainte de toate mai maghiară“. Însă partidul independenței nu se poate împrieteni cu vederile și asigurările guvernamentalilor și Ignatie Helfy dă în ședința din 5 Iunie a parlamentului expresiune următoarelor temeri d'icend: „Nu se poate concede guvernului o putere atât de mare, precum ar da-o proiectul. Aceasta nu e permis nici din punctul de vedere al eventualității viitorului. Dacă ar ajunge odată pe tron un domnitor, care în urmarea spiritului educațiunii sale ar da ascultare mai mult șoaptelor consilierilor străini decât guvernului maghiar, ar pute mai ușor să facă încercarea pe baza acestui proiect pentru întemeierea unui imperiu unitar“.

Cum vorbește supremul procuror al Ungariei. Ieri, Vineri, procurorii, care în urma decentralisării curților de apel au eșit din legătura cu procuratura supremă dela Budapesta, au dat un banchet în onoarea prim-procurorului Kozma Sándor în hotelul „Hungaria“. Cu această ocaziune acest fnalt funcționar al justiției a pronunțat un discurs politic. În decursul vorbirii sale el s'a declarat pe față pentru acele principii, care i-au atras des dușmăni și au expus spiritul procuraturii unguresci la neînțelegeri. Acum ca și dela început el ține liberalismul și umanitatea drept stlpii principali ai acuzării publice. Ele nu înseamnă nici rigoare, nici blândețe, ci realizarea dreptății depline. El e mândru, că a putut crea o autoritate, care n'a ajuns la exagerările lui *procurateur du roi*, nici la pedanteriile procuraturii austriece. În sfîrșit roagă pe fostii și actualii săi subalterni a rămâne buni patrioți și buni Maghiari; să țină cu dragoste la poporul acestui imperiu fără privire la limbă și la rasă. Numai prin dreptate se poate realiza pacificarea naționalităților. Rolul principal e aci al procuraturii. „Considerați totdeauna geniul maghiar, pe care îl vedem în toate manifestățiunile vieții noastre publice“.

Astfel vorbește omul justiției, căruia, proptit pe „liberalism“ și „umanitate“, i-a fost dat să stea în fruntea persecuțiunilor politice îndreptate contra Românilor.

Semne ale timpului. O depeșă din Neoplanta cu data 4 Iunie anunță, că o deputațiune a alegătorilor cercului Verșetului a oferit dlui Mihail Polit mandatul de deputat dietal. Dl Polit s'a declarat, că va primi.

Italia și tripla alianță. Diarului „Kreuzzeitung“ i-se raportează din Roma, că și în cercurile, care nu se împrieteni cu tripla alianță, se produce succesiv o schimbare. Mult contribuie, d'ice corespondentul diarului berlinez, împregiurarea, că adversarii triplei alianțe trebuie să stea pe gânduri față cu fărtația, pe care o găsesc. Acest simțământ în linia ultimă nu s'a produs prin organele Curiei, care neîntrerupt agitează în contra triplei alianțe. În care privință se distinge mai ales „Osservatore Romano“, care atinge o coardă bătătoare la ochi chiar și pentru-că desconsideră faptul bunelor relații dintre Curie și Austro-Ungaria. În numărul său cel mai nou, „Osservatore Romano“ compară tripla alianță cu o societate de asigurare și vorbește de serviciile de gendarm ce se fac Austro-Ungariei. Cercurile serioase politice ale Italiei, care

FOITA „TRIBUNEI“

Incă o dovadă

la

stăruința Românilor în Dacia-Traiană.

Studiu de

Grigorie C. Bațureanu.

(Urmare și fine.)

V.

Acei ce tîgăduesc stăruința Românilor în Dacia-Traiană se sprignesc mai ales pe împregiurarea, că nu sînt dovedi, că Români au urmat de a trăi neîntrerupt prin pămînturile acestea, și că găsim într'un timp prin veacul al 10-lea pomenindu-se de mulți Vlachi prin părțile Rodopelui.

Noi punem întrebarea: Sînt dovedi, că Valachii din veacul al 10-lea trăitorii pe la Rodope sînt accia, pe care îi întălmim în veacul al 14-lea în Muntenia și Moldova? Avem noi cea mai mică dovadă despre emigrațiunea acelor Români dela Rodope către Carpați?

Cred, că este foarte natural, ca un popor, care trăește într'un loc 1000 de ani, cum se pretinde că au trăit Români în Dacia-Aureliană dela 274—1220, să lase urme amintitoare despre trecutul acelu neam, depre emigrațiuni, despre faptele mari petrecute în acele părți. Cum Români să nu păstrează amintirea vitejiilor regelui lor Ioniță, sau a fraților Petru și Asan? Să fi avut o mai mare înfrîurire asupra imaginației Românilor descălecatul Valachiei și al Moldovei,

care să se povestească din tată în fiu, sub forme din ce în ce mai frumoase, și nimic să nu se pomenească despre marile vitejii purtate de ei cu 100 ani cel mult mai înderēt în Peninsula-Balcanică? Punem toate aceste sub formă de întrebări, căci faptele ce le expunem sînt atât de evidente, încât nu mai cred trebuință de a le demonstra. Da, Români din Dacia-Traiană n'au amintire despre cele petrecute la începutul veacului al 13-lea în Dacia-Aureliană, fiindcă n'au fost acolo, și au amintire vie despre cele petrecute la sfîrșitul veacului al 13-lea în Dacia-Traiană, fiindcă au trăit acolo. Cercetări mai adînci, făcute în masa poporului român din Macedonia, cred că vor da la lumină legende și tradițiuni ale faptelor însemnate s'evrișite în trecut. Și sînt sigur, că între ele va fi și vre-o legendă sau tradițiune despre Ioniță sau Petru și Asan, mai ales printre Români, care au urmat a trăi și trăesc și acum prin munții pe unde s'a născut și desvoltat puterea cea mare a Asanilor. Nu este însă cea mai mică amintire între Komâni din Dacia-Traiană despre acești mari eroi, și cum ar pute să fie, când ei poate nici n'au auzit despre așa ceva, cu atât mai mult n'au vădit.

Se va spune poate, că Români din Dacia-Traiană au putut să se odată ceva despre Ioniță sau Asani, aveau amintire de trailul lor din Peninsula-Balcanică, dar' din pricina timpului îndepărtat s'a pierdut din mîntea sa. Cu existența baladei „Dochia și Traian“, care se păstrează și astăzi în mîntea poporului român, cred că e dovedit, că nu e ușor să se peardă din mîntea poporului faptele însemnate din trecut.

Se poate obiecta, că legenda „Dochiei și Traian“ este o închipuire. Eu îndemn pe ori-cine să se urce vara pe înălțimea Ceahlăului, și ori-cine va fi conducătorul său, chiar țeranul din comunile mai îndepărtate, va fi în stare să-i spu foarte lămurit, că stîncea de peatră este Dochia, că bulbucăturile împregiur sunt oile, că împăratul Traian a vrut să o răpească și ea s'a rugat a fi fost făcută în peatră, că împăratul Traian era al Rîmleilor și poate și alte amănunte. Când dar' o povestire este legată de un lucru real, când acea povestire i-o poate spune în esență aproape ori-cine de prin pregiurul locului, se mai poate cineva îndoi despre existența povestirii, pe care țeranul a auzit-o repetată din tată în fiu?

Legenda cu versiunile, pe care i-le dau eu se poate să nu fie așa în definitiv; cercetători mai cu noroc pot să găsească amănunțimi, pe care eu nu le-am găsit, cu atât mai bine; nimenea însă nu va pute să nege faptul, că punctele esențiale, pe care eu le pun în legendă, nu sînt. Nu, legenda este și trăescă încă, ea ogîndesce un trecut foarte îndepărtat, cel mai îndepărtat al întocmirii neamului nostru românesc.

Se poate obiecta, că legenda „Dochiei și Traian“ este o închipuire. Eu îndemn pe ori-cine să se urce vara pe înălțimea Ceahlăului, și ori-cine va fi conducătorul său, chiar țeranul din comunile mai îndepărtate, va fi în stare să-i spu foarte lămurit, că stîncea de peatră este Dochia, că bulbucăturile împregiur sunt oile, că împăratul Traian a vrut să o răpească și ea s'a rugat a fi fost făcută în peatră, că împăratul Traian era al Rîmleilor și poate și alte amănunte. Când dar' o povestire este legată de un lucru real, când acea povestire i-o poate spune în esență aproape ori-cine de prin pregiurul locului, se mai poate cineva îndoi despre existența povestirii, pe care țeranul a auzit-o repetată din tată în fiu?

Legenda cu versiunile, pe care i-le dau eu se poate să nu fie așa în definitiv; cercetători mai cu noroc pot să găsească amănunțimi, pe care eu nu le-am găsit, cu atât mai bine; nimenea însă nu va pute să nege faptul, că punctele esențiale, pe care eu le pun în legendă, nu sînt. Nu, legenda este și trăescă încă, ea ogîndesce un trecut foarte îndepărtat, cel mai îndepărtat al întocmirii neamului nostru românesc.

Prin împregiurări grele și timpuri anevoioase a trecut această legendă, ogîndina unor timpuri mari ce au fost prin aceste locuri. Puterea imaginațiunii poporului a făcut, ca în acel virf de stîncă să trăească amintirea celor din urmă vremi ale unui popor puternic ca Dacia, care cade sub dominația unui alt popor puternic ca Romanii.

Se poate d'ice însă: Care-ți este dovada, că Români ce povestesc legenda „Dochia și

Traian“ n'au fost preste Dunăre într'un timp oare-care? Răspunsul este destul de simplu și științific. Pentru-că poporul, care povestesc astăzi legenda „Dochia și Traian“, să fi făcut emigrațiune, trebuie naturalmente ca și legenda să fi făcut emigrațiune; și de sigur, că ar trebui în cursul emigrațiunii să găsim oare-cum stațiuni, unde s'a oprit și legenda și unde prin urmare să trăească și astăzi. Nicăiri, atât în munții Rodope, cât și în Balcani, nu se pomenește despre așa fel de baladă; chiar dincoace de Dunăre în Dacia-Traiană nu găsim nicăiri localisându-se balada, afară decât pe înălțimea Ceahlăului. Și acum ne întrebăm: Dacă în adevăr Români au trăit 1000 de ani în Peninsula-Balcanică, pentru-ce nu au localizat în acea parte balada? Pentru-ce nu găsim cea mai mică amintire despre ea în masa poporului de prin acele părți? Pentru cuvîntul simplu, că poporul din Peninsula-Balcanică n'a avut acea baladă, amintirea unui trecut strălucit nu i'a legat de faptul, ca să rămăe scris prin neuitare. Români din Dacia-Traiană au trăit nestrămutați în Carpații Daciei, cum a trăit nestrămutată și fixată de stîncele lor balada „Dochia și Traian“.

Se susține emigrațiunea Romanilor în Dacia-Aureliană. Da, au emigrat în Dacia-Aureliană, dar' care Romani? Acei rămași legați de Roma, nu însă acei legați de pămîntul Daciei, nu acei înrudiți cu Dacia, care moștenise dela ei dragostea locului și amintirile prin legende ale trecutului lor strălucit. Acei Romani, care sciau legenda „Dochiei și Traian“, erau îndestul de legați de pămîntul acestei legende, pentru a nu-l părăsi; acestia

ca și stîncea Dochiei au rămas credincioși locurilor, unde s'au născut și crescut, ca peatra stîncii tari în deprinderile și credințele strămoșesci.

VI.

Legenda „Dochiei și Traian“ este încă o dovadă la stăruința Românilor din Dacia-Traiană, eu îndrăznesc chiar de a o numi cea mai veche și cea mai sigură. Un cercetător al neamului românesc (Pic) față cu teoria lui Rössler s'a exprimat: „Nu ni-a rămas alta pentru a dovedi stăruința Românilor în Dacia-Traiană decât să cercetăm prin săpături munții Carpați, unde vom găsi „morminte ale Românilor de prin vremile grele, și cu ele vom demonstra protivnicilor, că au trăit nestrămutat Români în munții Carpați“. Eu d'ic: Care alt moment al trecutului neamului românesc putem avé mai sigur; nu, decât acela, care are de inscripțiune neperitoare balada „Dochiei și Traian“?

O baladă, care trăește mai 2000 de ani în amintirea unui popor, care a avut să ducă vremi grele, cum poate n'a dus nici un popor din Europa, și care cu toate acestea a rămas credincios neamului său: o baladă ca aceasta este o comoară cum rar popor din lume o are. Să o păstrăm dar' cu respect ca odorul cel mai scump al îndepărtatului nostru trecut, și dovada cea mai puternică, că neamul român n'a răcit ci, ca și dînsa, a rămas credincios locului său de obârșe timp de aproape 2000 de ani, dovedind prin ea, că „Români au stăruit de a trăi neîntrerupt în Dacia-Traiană“.

(Arhiva societ. scient. și lit. din Iași.)

frățietății. Și Eu din partea mea trimit cele mai călduroase salutări tinerimii ambelor universități, care sunt chemate a fi temeiul adevăratului progres în centrul culturii în ambele state.

Monumentul lui I. C. Brătianu. Cetim în „Voința Națională”. Un numeros comitet s'a format în București pentru ridicarea unui monument lui Ioan Brătianu; pus sub președinția dlui Mihail Kogălniceanu, comitetul se adună zilele aceste, ca să se organizeze definitiv și să iee măsurile convenite pentru a asigura mersul regulat și repede al subscrierilor în toată țeara. Eată apelul ce comitetul îl adresează tuturor amicilor noștri din țeară: „Ioan Brătianu, înțeleptul, agerul, energicul și iubitul consilier al neamului românesc, a trecut la viața veșnică. Jumătate de secol el s'a luptat și a ridicat patria și poporul din umilință. Întreaga lui viață a fost adusă jertfă pe altarul patriei. Întreg neamul românesc îi datorează o amintire nepieritoare. Toți Românii să considere ca o onoare națională eternizarea memoriei ilustrului conducător al națiunii, marelui Român, patriotului fără seamăn. Deschidem deci o subscripție publică pentru ridicarea unui monument lui Ioan Brătianu în București, pentru clădirea unei capele pe mormântul seu la Florica și pentru publicarea scrierilor și discursurilor sale.”

În focul „Ligei”. Studenții universitari bucureșteni vor da Luni în favoarea „Ligei” o nouă reprezentație a pieselor „Antigona” și „Nu te juca cu dracul”.

Sciri literare. Cetim în „Timpul”: Dl I. Luca Caragiale scrie acum a mare roman, care va fi intitulat: „Patrie și familie”. Opera întreagă e împărțită în trei părți, fiecare de sine stătătoare; partea întâia va apare înainte de 1 Ianuarie viitor. Precum în „Noaptea furtunoasă” sunt moravurile de mahala, în „Scrisoarea perdută” moravurile de provincie, în „Patrie și familie” vor fi descrise moravurile claselor dominante, moravuri politice, sociale. Istoria e cu desăvârșire închipuită. — În curând vor apare într'un volum novelele dlui I. Luca Caragiale. Gherea în volumul al II-lea de critice laudă foarte mult una din aceste novele: „Făclia de Paști”. Credem, că ele vor avè succesul pieselor teatrale ale autorului.

Banditul Licinsky se țice că a părăsit Dobrogea și a trecut în Bulgaria.

Noi cardinali și episcopi. Din Roma se telegrafează cu data de 4 l. c.: Papa în consistorul public de astăzi a pus în mod sârbătoresc baretul de cardinal pe capul cardinalilor Vanutelli și Dunajewski. După aceasta s'a ținut consistor secret, în care Papa a preconizat cu ceremonial obișnuit 8 metropoliți și 43 episcopi. Papa, care se află foarte bine, a împărțit binecuvântarea cu voce tare.

Lucruri rusești. Fascicolul din Iunie al foii periodice „Free Russia”, edată de o societate engleză a amicilor libertății rusești, aduce o mulțime de sciri interesante despre mișcările populare în imperiul țarului, sciri care, de sine înțeles, presa rusească le ascunde. Să reproducem dar vre-o câteva: „Era înmormântarea scriitorului liberal Schelgunoff. În contra ordinului poliției la conductul funeral au luat parte nu numai studenți, ci și numeroși lucrători. Șeful despărțământului pentru siguranța publică din Petersburg, generalul Sekerzhinsky, a citat înainte-i, după înmormântare, pe mai mulți lucrători. Pe unul dintre aceștia l'a întrebat cu cuvintele: „Ce voiți? Voi sunteți — dicem noi — de ce mii; și noi avem contra Voastră un milion de soldați!” În acest moment intră generalul Gresser, primarul Petersburgului, și se aședă pe un scaun, ca să asiste la interogator. Lucrătorul a răspuns: „Sigur, armata numără un milion, poporul însă numără 100 milioane”. Gresser sări în sus și-i ridică mâna, ca să pâlmească pe lucrător, dar l'a reținut Sekerzhinsky. — Redacțiunea periodiceului „Free Russia”, anunță că l'a trimis din Petersburg o proclamațiune revoluționară cu data de „15 Aprilie 1891” (Cinci zile după înmormântarea lui Schelgunoff), un semn, că propagandei pentru libertate în Rusia nu-i lipsește nici îndemnătatea, nici bărbăția. — Boleslau Brodinsky, unul dintre studenții arestați la Varșovia în 3 Maiu, s'a sinucis în temniță. De patru ori și-a implantat stiletul în piept spre a-și nimeri inima; aceasta nu i'a succes și în cele din urmă a fost legat. Lăsat singur a început a-și scormoni ranele și cu un cuțit, pe care îl ascunsese în pat, își tăia corpul mai departe. În valori curgea sângele, dar el n'a exclamat nici un ton numai ca să nu-i intre haiducul în celulă. Când starea sa a fost observată, perderea sângelui era atât de enormă, încât moartea a pășit apoi numai decăt.”

Ovreei în Rusia. „Pol. Corr.” primește din Petersburg următoarele știri: În urma măsurilor celor mai noue, luate de guvern în contra Ovreeilor, în diferite orașe ale imperiului și cu deosebire în Moscova mulți Ovreei s'au îndreptat cu rugări către autorități spre a-i lăsa să treacă la credința ortodoxă, ca prin aceasta să-și poată asigura dreptul de cetățean al statului și preste tot să-și mântuească existența.

Răscola în Rusia. „Daily Telegraph” publică detaliile amănunțite despre răscola țarilor care e erupt în unele guvernamente rusești din cauza foametei înfricoșate. Muriitorii de foame vagabundază prin diferite localități aprinzând și pustiind. În Simbirsk

răscola a fost suprimată de miliție, cu care ocaziune au fost mai multe persoane omorâte și rănite.

Prinsonierii germani din Turcia. Din Constantinopol se anunță: „Banchierul Israel, însoțit de dragomanul ambasadei germane, Eckhardt, de dragomanul consulatului austro-ungar din Adrianopol, precum și de o escortă de apărare, consistătoare din 28 oameni, a plecat Marți seara la Adrianopol și Mercuri dimineața a ajuns în Kirsckilise, locul de pertractări cu hoții. Se sperază, că eliberarea celor răpiți va succede, deși tâlharii sânt foarte neîncredători din cauza escortei luate. Tâlharii pun condițiunea, ca escorta să fie depărtată, căci numai așa vor preda pe prinsonieri. Eliberarea prinsonierilor e așteptată pe ziua de 2 Iunie n.”

VARIETĂȚI.

(Un institut de învățământ medical pentru femei.) Istoria culturală e bogată în contraste. Precând Germania cea cultă și cultivată față cu studiul femeilor observă o atitudine respingătoare, în Rusia, care privitor la emanciparea femeilor a premers demult cu exemplul bun Vestului, se lucrează pentru întemeierea unui institut de învățământ medical propriu pentru femei și anume acela să-și aibă sediul în Petersburg. Proiectul pentru acest institut s'a prezentat deja consiliului imperial ruseesc.

(Ce e influența.) O descriere interesantă a influenței o face un lord englez, care a suferit câtva timp de această boală.

Mr. Leng, deputatul din Dundee, descrie astfel caracterul epidemiei, care bântue astăzi Londra

„Ești apucat în același timp de toate simptomele guturaiului, ale frigurilor și ale gălbănirii. Ți-se pare că o placă de fer roșită la foc îți strânge coastele și că un șurub îți găurește spinarea între ameri.

„Ai pute să-ți închipuiești, că te-ai prefăcut într'o grămadă moale de ceară, dacă oasele nu i-ai ar aminti, că s'au prefăcut pentru tine în duși roșetori. Dar l'a urma urmelor starea fizică nu e nimic prelungă cea morală. Ai sentimentul, că fără interogator, fără judecată, fără sentență ai fost condamnat pentru toate crimele, care sânt prevăzute în toate codicele criminale din toate epocele.”

(O moștenire de milioane.) Din Petersburg se scrie: Acum 10 ani Ioșif Kusnički, un bancher scăpătat din Lod, emigră la San-Francisco, unde din nou își făc averea perdută. Deunăzi, sosi la Varșovia scirea, că Kusnički a murit, lăsând în urma sa o avere de preste cinci milioane franci.

S'au prezentat preste 275 de aspiranți la această moștenire. Cățiva dintre ei au trimis la San-Francisco pe avocatul Bartzewski.

(Invasie de vulturi.) Din Belgorod (Rusia) se anunță:

Preste orașul nostru a trecut deunăzi un stol enorm de vulturi.

Ei veniau dinspre Sud-Vest și se îndreptau spre Nord-Vest. Se țice, că erau vulturi siberieni, care se întorceau din Egipt, unde iernaseră. În apropiere de satul Crasna, vulturii se năpustiră preste o turmă de oi. Păstorul și mai mulți țerani, care lucrau pe câmp, se păriară așa de mult la vederea uriașelor pasări, încât fugiră în sat. Turma, compusă din preste 200 de oi, fu nimicită cu totul. Într'o pădure din apropierea Crasnei vulturii omoriră o mulțime de pasări, dupăcum se putea judeca din numeroase pene ce se găsiră acolo.

Când trecură preste Belgorod, vulturii întunecară soarele în timp de două minute, atât de numeroși erau.

Ei sburau în direcția guvernamentului Voronej.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Berlin, 6 Iunie n. Adunările de protest ținute aseară de socialistii tuturor cureurilor electorale din Berlin contra taxelor vamale asupra grânelor au decurs fără de nici un incident.

„Post” declară în forma cea mai hotărâtă, că Rusia ar fi respins tratatul de alianță francez propus încă înainte de o lună.

București, 6 Iunie n. Camera a primit cu mare majoritate creditul de fortificațiuni.

Constantinopol, 6 Iunie n. Mașinistul Freudinger a adus două sciri dela brigantii la Chirchilise. Brigantii pretind de nou 8000 punți; el crede, că prinsonierii vor fi astăzi sloboziți.

Bibliografie.

„Foata Illustrată”. Apare în editura „Institutului Tipografic” în ficcare Duminecă. Redactor Dr. D. P. Barcianu. Anul I. Nr. 21 dela 26 Maiu (7 Iunie) 1891 are următorul cuprins: Doine populare de pe Bărcău în Biharia. Din colecția lui Antoniu Papp. — La câmpie. De T. Daul. — Afrodita. O povestire din vechia Elada. De Ernst Eckstein. Traducere din nemțese. — Femeia la Răsărit și la Apus. De Ioan Hora. — Când pisica nu i acasă... (Cu ilustrațiune.) — Biserica și școala. — Literatură și știință. — Teatru, muzică și arte preste tot. — De toate și de pretutindeni. — Cronica săptămânii. — Sciri personale. — Ghicitorii de șach. De Ioan Hora. — Corespondența foii.

A apărut:

Antologii Române. Modele literare din istoria secolului al XIX-lea cu notițe biografice și apretieri literare, întocmite pentru clasele superioare de liceu, seminar, școale pedagogice, externate etc. și potrivite atât pentru aplicarea poeziei, cât și pentru completarea istoriei literaturii, de I. Manliu, profesor. B) Poezia. București 1891. Lito-tipografia Carol Göbl, strada Doamnei nr. 16.

În editura societății pentru cultura și literatura română în Bucovina au apărut:

Broșura I. din biblioteca pentru tinerimea română adultă (părți alese din autori români): „O primblare la munți” și „Borsec”, de Vasile Alexandri. Prețul 10 cr. Cernăuți 1890.

Broșura VIII. Toma Deșteptul sau învățătură pentru sâtenii noștri, de Gregoriu Iacubovici. Cernăuți 1890.

Broșura IX. din biblioteca pentru tinerimea română: Manual elementar de igienă după Dr. I. Felix, membru al Academiei Române. Cernăuți 1890.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Șintereag (comitatul Solnoc-Dobâca) prelungă depunerea unei cauțiuni de 100 fl. Dotațiunea anuală e de 150 fl., paușale de scris 40 fl. și de înmanuare 15 fl. A se adresa în tre săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Un pot de practicant la perceptoratul de dare din Beszterczebánya. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de învățător substituit la gimnaziul superior din Sereievo. A se adresa până în 30 Iunie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Două posturi de învățători la școala medie de măiestrie din Sereievo. A se adresa până în 30 Iunie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la judecătoria cerc. din Török-Kanizsa. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Mai multe posturi de diurnisti la direcțiunea de domenii din Timișoara. A se adresa până în 15 l. c. n. la autoritățile competente.

Căendarul zilei

26 Maiu (7 Iunie) 1891

Iulian: Carp. Gregorian: Lucreția. Soarele: răsare 4.18, apune 7.40.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 Iunie n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura după șelnic, Maximalul și minimalul de temperatură, Direcția vântului. Values: 724.8, +1.2, +17.7, +26.4+16.0, SSV.

Din țeară 4 Iunie n. 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura Celsius, Vântul direcția și tăria. Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

La 6 Iunie n.

Hotel „Neurivier”. E. Adler, cu soția, din Paris. B. Ledvinka, inginer din Gherla Schmitbauer, Vogl, Kohn, Freissberg, A. Goldberger și Gritzer, comercianți din Viena.

Economie.

Stipendii din fondul economic al comitatului Sibiu. Comitetul municipal al comitatului Sibiu a încheiat și pentru anul 1891/92 o dotațiune din fondul economic al comitatului în scopul conferirii de stipendii la școlarii dela școalele speciale de industrie din Sibiu. Pe baza deciziei comisiei economice a acestui comitat se vor coniferi: 6 stipendii de câte 50 fl. la școlarii dela școala specială pentru industria de lemn și 5 stipendii de câte 30 fl. la școlarii dela școala specială pentru pantofari. Toate stipendiile se vor plăti în rate lunare de câte 5 fl. Cursul de instrucțiune la școala pentru industria de lemn începe cu 1 Octomvrie 1891 și durează 6 luni. Cererile, adresate comisiei economice a comitatului Sibiu, se se înainteze deja până în 30 Iunie a. c. la 6 oare seara la vicecomitele comitatului Sibiu ca președintele comisiei economice. — La cerere au să se accludă: a) certificatul de domiciliu, b) ultimul atestat școlar, c) ztestatul de paupertate, d) eventual un atestat din partea măiestrului, e) atestatul despre primirea în școala specială respectivă. — Dintre toți petenții, cei din comitatul Sibiului vor fi preferiți.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Următorii lui A. Jirizczek I. Radino și I. Gschwendt în Viena; — Wenzel Ekl în Pecsek; — Augustin Mauerman în Rumburg; — Francisc Iosf Nice în Tabor; — Benedict Graziadei în Mülln; — Ioan Gamauf în Presburg; — Moritș Schniczler în Nyrmada; — Moritș Spatz în Mirotitz; — Sigismund Taussig în Schlan; — Iacob M. Trisch în Rozdol; — Iacob I. Löwi în Komotau; — Ioan Sobek în Brünn; — Iosif Frischler în Bärn; — Adolf Hecht în Troppau; — Maria Hrabie în Feldkirch.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 19 — 22 Maiu v. 1891.

L. Dreifus lui Otto Graff, grâu 3600 hect, 13.90 lei. Evloghio lui Friedeberg, grâu 750 hect., 14.35 lei. Evloghio lui Friedeberg, grâu 3300 hect., 13.75 lei. Bach lui Kirschen, grâu 2000 hect., 13.85 lei. Asimacopulo lui Kirschen, porumb 1750 hect., 9.10 lei. Chrisoveloni lui Emberico, porumb 7000 hect., 9.50 lei. Portocala lui Manari, porumb 1600 hect., 9.10 lei. Fulga lui Manari, porumb 4000 hect., 9.15 lei. Sassu lui Kirschen, grâu 750 hect., 14.30 lei. Peirano lui Politti, grâu 6200 hect., 14.12/2 lei. Peirano lui Politti, grâu 1000 hect., 13.70 lei. Peirano lui Politti, grâu 320 hect., 13.70 lei. Bach lui Manari, porumb 2300 hect., 9.30 lei. Portocala lui Nicolopulo, porumb 2000 hect., 9.10 lei. Portocala lui Nicolopulo, porumb 1300 hect., 9.30 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Mediaș, 4 Iunie n. Grâu hectolit-ul fl. 6.20 până 6.50; grâu mestecat fl. 4.70 până 5.—, sęcara fl. 4.30 până fl. 4.50; orz fl. — până fl. —; ovșul fl. 3.— până fl. 3.25; cucuruzul fl. 4.50 până fl. 4.75; sęcăna de cânepă fl. 7.— până fl. 8.—; cartofi fl. 1.20. până fl. 1.60; mălaiu fl. — până fl. 12.—; mazărea fl. 5.— până fl. 5.50; fasolea fl. 4.80 până fl. 5.—; lintea fl. — până fl. —; chiminul (sęcăreus) fl. 36.— până fl. —; sęc brut 100 chilogrami fl. 18.— până fl. 20.—; lumini de sęc turnate fl. 36.— până fl. 40.—; unsoreea de porc fl. 60.— până fl. 63.—; slămina fl. 50.— până fl. 55.—; cânepa fl. 36.— până fl. 40.—; fânul fl. 1.20 până fl. 1.40; săpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 30.—; spiritul por 100 L. % 53 până 55 cr.; carnea de vită chilo — până 44 cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc — până 44 cr., carnea de miel 36 cr.—40; ouă 7 cu 10 cr.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 3 Iunie n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 41 cr. până 42 1/2 cr., ungurești grei tineri 44 1/2 cr. până 45 cr.; de mijloc 45 cr. până 46 cr., ușori 47 cr., până 48 cr., marfă țerânească grea 41 cr. până 42 1/2 cr., de mijloc 44 cr. până 45 cr., ușoară 46 — 1/2 cr. până 47 cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei — cr. până 46 cr., transito de mijloc — cr. până 46 cr., transito ușori 46 1/2 cr. până 47 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Iunie n. 1891.

Table with columns: Săminte, Qualitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr., etc. Rows: Grâu, Bănățene vechiu, Grâu dela Tisa, etc.

Table with columns: Produsele stivoro, Soiul, Cursul dela până. Rows: Sem. de trif., roșie, Oleu de rap., rafinat, Uns. de pore., dela Festa, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with columns: Hârtie-monetă română, Lăre turcesci, Imperiali, Ruble rusești. Values: Camp. 9.25 vënd. 9.32, 16.40, 9.40, 1.87 1/2.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung., hârtie, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung., hârtie, Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., etc.

Bursa de București.

Table with columns: 18 Maiu, st. v., Cassa, Utitim, Renta rom. per 1875 5/10, Renta română amort. 5/10, etc.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

CASSE

sigure contra foc și spargere

dela

Theodor Wiese & Comp.

la

Carol F. Jickeli, în Sibiiu,
Piața-mică.

Deposit și vânzare exclusivă pentru Sibiiu, Mediaș, Ibașfaleu,
Sighișoara, Făgăraș, Alba-Iulia, Sebeșul-săsesc, Abrud, Pe-
troșeni, Blaj și giur. [1070] 6-10

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868 [979] 29

asigurază prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc		Sume asigurate pe viață	
în a. 1869—1887	fl. 674,896.76	în a. 1869—1887	fl. 510,902.40
în a. 1888	„ 49,110.60	în a. 1888	„ 46,826.41
în a. 1889	„ 29,899.71	în a. 1889	„ 46,966.61
în a. 1890	„ 59,643.77	în a. 1890	„ 44,195.08
Suma fl. 813,550.84.		Suma fl. 648,890.50.	

1,462,441 fl. 34 cr.

Conform bilanțului pentru 1890 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
645,952 fl. 02 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiiu,
(Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(A. Schadt), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Doi învățăcei

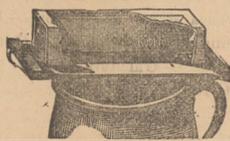
din casă bună, care posed încățva
limba germană și maghiară,
se acceptază la

G. Ivașcu,

neguțătorie de modă și mixtă

Abrud.

[1080] 1-2

Cluxe automate

pentru

clotani și șoareci

de casă și de câmp,

prind săptămâni dealungul fără
supraveghiere și garantează o
stîrpire radicală. Se pot comanda
cu prețul pentru clotani fl. 2.—,
pentru șoareci fl. 1.20, prelîngă
bani gata sau prin rambursă pos-
tală dela

KLOSS,

fabrică de novități patentate în Brünn.

Prospecte ilustrate despre cluxe
și alte novități gratis și franco.

În editura „Institutului tipografic“

a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

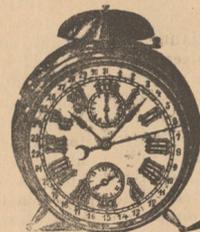
D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reu-
riunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Prețul
fl. 2.95

[1063] 5-50

Cu Călindar
fl. 3.75

Ciasornic cu mecanism pentru deșteptat,
anker, noaptea luminător, înalt de 18 centimetri, căsulia de metal nicelat.

EMIL MAYER,

fabrica de ciasornice,

Wien, I., Bauernmarkt 12.

Ciasornice cu Cuc, căsulia frumos sculptată, minutar de os,
cu mecanism, care bate ceasurile fl. 8. Ciasornice Schwarzwälder
cu o față de porcelan de 7 policari, bate oare întregi și jumătăți de
oare fl. 3. Ciasornice cu mecanism de deșteptat, automate jux,
prima fl. 4. Ciasornice cu pendulă 1 metru în lungime, umblă
8 țile, cu un scrin bogat în sculptură fl. 9, cu sonerie fl. 11, cu
sonerie și 2 ponduri fl. 15, cu 3 ponduri, sonerie și mecanism cu repe-
țiție fl. 25, cu mecanism de a umbla o lună de țile și cu călindar fl. 25.
Ciasornice de argint anker pentru domni avînd toate 3 capacurile
de argint fl. 10, cu o căsulia tare prima fl. 12, aceeași specie cu călindar
fl. 16. Ciasornice de argint tula anker remontoir pentru domni
ornate cu aur fl. 17, bregett spiral fl. 21. Ciasornice de aur anker
remontoir pentru domni cu două capacuri de aur și mâner oval fl. 40,
capac dublu fl. 50, poleiat luciu, sau bogat în gravuri, toate 3 capa-
curile de aur fl. 60. Ciasornice simple de metal pentru domni
fl. 4, prima fl. 5, cu capac dublu fl. 6, ciasornice cu cuc și
prepelită, sonerie și mecanism cu repetiție fl. 18.

Emil Mayer

dela 1 Noemvrie 1889 I., Bauernmarkt 12.

Lista cu prețurile fabricii pentru tot soiul de ciasornice de
părete și de buzunar gratis.

TELEGRAMA!

Prin ocasiunea unei cumpărări favorabile numai de acum sînt în plăcuta pozițiune de a vinde toți
articlii mei, precum:

**Vestminte pentru bărbați și copii, pardesiuri și altele de
soiul acesta din materie de Kammgarn, bumbac și de
lână; apoi mașini de cusut de toate sistemele.**

Încălțăminte pentru bărbați și copii etc., etc.

Toate acestea prelîngă prețuri de minune și ne mai pomenit ieftine.

Dau toți acești articli ai mei și pe rate lunare și săptămânale.

La un rînd de vestminte se dă 1 pălărie gratuit.

Cu toată stima

ISAC ASCHER, Sibiiu,

Piața-mare nr. 18.